

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 19/2019
29.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Јоцковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу 1К 1160/12 од 30.03.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 574/18 од 14.08.2018. године, у седници већа одржаној 29.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Јоцковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу 1К 1160/12 од 30.03.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 574/18 од 14.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу 1К 1160/12 од 30.03.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ..., уз примену мере електронског надзора, с тим што је одређено да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, с тим да се време проведено на издржавању затворске казне, не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 215.935,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 574/18 од 14.08.2018. године, одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Шапцу и жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Шапцу 1К 1160/12 од 30.03.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Станислав Јоцковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или укине само побијану другостепену пресуду и списе врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, првенствено оспорава налаз и мишљење комисије вештака ФТН Нови Сад - департмана за саобраћај, указујући притом да је одбрана током поступка имала низ доказних предлога чији је циљ био да се докаже да је саобраћајно-техничко вештачење „нетачно, неосновано и неприхватљиво“, а суд је одбијајући ове предлоге, према ставу браниоца, повредио право на одбрану, односно право на правично суђење окривљеног. У вези тога, у захтеву се указује да је учињена и повреда кривичног закона на штету окривеног, јер је исти осуђен за предметно кривично дело, иако према мишљењу браниоца, на страни окривљеног нема доприноса настанку саобраћајне незгоде, већ је искључиви узрок саобраћајне незгоде на страни, тј. у поступању оштећене бициклисткиње, сада покојне ББ – којим наводима, по налажењу овог суда, бранилац суштински оспорава утрђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.